

[Energiministeren]

drejer det sig om reguleringer, der skaber den reelle baggrund for, at vi får handlefrihed her i folketinget til at lave de nye vilkår i forbindelse med undergrundsloven. Det er ikke de her lovforslag, der definerer statsaktiviteter på området. I forbindelse med den kommende undergrundslov vil det heller ikke være et lovgivningsanliggende i den forstand, ud over at vi skal fastslå, at sådanne vilkår vil kunne tages med i serien af vilkår, når vi laver de konkrete koncessioner, runde for runde, når vi udbyder nye blokke. Det vender vi tilbage til.

Jeg tror, at vi under udvalgsarbejdet kan klargøre nogle af de andre spørgsmål, hr. Kalnæs har rejst, hvor store arealer man kan bevare frem til midten af 1988 osv. Det er sådan, at disse forskellige kategorier af olieforekomster, oliefelter, skal gøres op på de tidspunkter, hvor der sker tilbagelevering af arealer. Det er kun for de sidste 25 pct., det i 1985 er aktuelt, og det er kun for dem, der ligger i de områder, der kan blive tale om 2 år mere, så vi nærmer os 1987, og hvis man siger, at de er kommercielle, så har man et år ekstra til at vurdere i. Der bliver mindre og mindre at gøre op på hvert af tilbageleveringstidspunkterne. Det er ikke sådan efter lovforslaget, at alt det, man finder, kan man have liggende til 1988.

Så er der spørgsmålet om, hvorfor der ikke er pligt til at sende al olie og kondensat gennem rørledningen. Ja men det er jo ikke sikkert, at det vil være økonomisk og teknisk rigtigt fra ethvert felt, uanset hvor det ligger. Derfor er det nødvendigt at have en bestemmelse om, at man kan undtage noget, hvormod det dér, hvor det bestemmes, at der er pligt til at ilandføre på den måde, selvfølgelig skal ske. Og det er fra de felter, værdien af produktionen skal gøres op med hensyn til det, vi kalder profitelementet i transportbetalingen.

Det er i øvrigt værd at understrege, at det vil være et gennemgående træk hos os i fremtiden, ligesom det er det alle andre steder, at myndighederne bestemmer metoden til ilandføring af olien, det er altså ikke noget, der kun går på den nuværende bevilningshaver.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at jeg er enig i, at Danmark ikke er det eneste land, der har ændret, men at vi måske er et af de få lande, hvor der ikke er ændret mere. Det

var noget i den stil, som blev udtrykt. Jeg tror, det er det, der er karakteristisk.

Og så om spørgsmålet om bemyndigelser: jeg synes, det er rigtigt at sige, at jeg er indstillet på en gennemgang i udvalget for at se, på hvilken måde vi under opretholdelsen af det sigte, hvis der er enighed om det sigte, der er, eventuelt kan konkretisere det. Jeg har i øvrigt en mere principiell bemærkning lidt senere i forbindelse med noget, hr. Arne Melchior sagde, om selve spørgsmålet om bemyndigelser i lovgivning af denne karakter.

Hr. Arne Melchior kommer jeg til nu. Jeg tror, vi alle sammen er taknemlige over hr. Arne Melchior's indledende bemærkninger, hvor hr. Arne Melchior meget tydeligt slog fast, at det var med beherskelse, hr. Arne Melchior udtalte sig, fordi jeg mener, at det har givet en tydeligere forståelse af, hvad der ellers ville være blevet sagt.

Det at sige, at en henvisning til § 1 i den gamle undergrundslov er et nonsensargument, synes jeg ikke er helt så respektfuldt over for dette folketing og over for den lovgivning, der kommer ud af det. Hr. Arne Melchior er ellers ofte en af de smukkeste fortalere for, at vi skal opretholde respekten her. Det er en helt principiell, grundlæggende bestemmelse, der lægger grundlaget for, hvad der i øvrigt kunne laves i den, jeg vil ikke sige gode, gamle undergrundslov, men i den gamle undergrundslov. Det er bestemt ikke et nonsensargument at henvise til, at fundamentalt set er retstilstanden den, at værdierne i vores undergrund tilhører den danske stat. Jeg synes i hvert fald, det er et meget stærkt ord at kalde det et nonsensargument. Jeg vil sige det på den måde, at her er jeg ikke helt enig med hr. Arne Melchior.

Hr. Arne Melchior var også inde på, hvad fordelene er, for vi vil også gerne have nye udenlandske selskaber hertil, og spurgte, hvad der så er vundet. Jeg har allerede i det, jeg sagde til hr. Majsted, peget på det. Det bliver på nye vilkår, nye selskaber kommer til, og hvis ikke vi gennemfører det, vi foreslår her, får vi ikke skabt den handlefrihed, der skal til, for at samfundet og folketinget kan stille disse nye vilkår op. Det er den indirekte fordel, samfundet har. Hertil kommer hele skattediskussionen og de andre ting.

Jeg vil også pege på, at der på olieområdet selvfølgelig ikke er lagt op til nogen